

Sabırla pişirilen meyveler nelerdir?

Tokat'tan Nuri Kapusuz: “Sabır nedir? Zihnimde tam oturtamadım. Şekva etmemek midir? Dayanma gücü müdür? Beklemek midir?”

TESADÜFEN ZAFER GELMEZ

Sabır, Allah'ın kuluyla beraber olmak için istediği temel bir ahlâkî kemaldır. Allah'ın, insanın ruhuna koyduğu azim, umut, şevk, engelleri aşma ve hedefe ulaşma gücüdür. “Allah sabredenlerle beraberdir.” 1 Âyetine mazhariyettir.

Sadece şekva etmemek, sadece dayanma gücü, sadece beklemek değildir. Bunlar sabrın meyvelerinden sadece bir kaçıdır.

Allah'ın kulu ile beraberliğinden murat, Allah'ın yardımının, inayetinin, nusretinin, rızasının, rahmetinin, lütfunun, faziletinin, bereketinin, tevfikinin, yani insanın istediği muvaffakiyetin ve başarının insana gelmesidir. Sabır, bütün bu İlâhî sıfatların tecellilerine vesile olan bir ahlâkî olgunluktur.

Sabır bizi zirvelere götüren sihirli bir değnektir. Onu elinde tutan Allah'ın izniyle neticeye ulaşıyor, başarılı oluyor, istediği mutlu sonu elde ediyor, zirveyi görüyor. O sihirli değneği elinde tutmayan, peygamber de olsa, kutup da olsa, veli de olsa, yarı yolda kalıyor. Neticeye ulaşamıyor.

Bu bakımdan başta peygamberler olmak üzere derece derece Allah dostları şükrü ve sabrı kalplerinden, dillerinden, amellerinden ve hayatlarından hiç düşürmezler.

Sabrın zıttı aceleciliktir ve en temel kaybetme sebebidir. Çünkü Allah aceleci olanlara yardım etmez. Tesadüfen de zafer gelmez.

SABÛR VE HAKÎM İSİMLERİ

Sabır, hem Sabûr isminin, hem Hakîm isminin gereği olan bir salih ameldir.

Sabırda ilk örneğimiz bizzat Cenab-ı Hak'tır. O'nun günahlarımızla ilgili olarak hemen cezalandırmayıp, bize pişman olma, tövbe ve ıslah-ı hal etme fırsatı vermesi, iş ve fiillerde ve vücut-u eşyada bir tertip vaz' etmesi Sabûr isminin de, Hakîm isminin de tecellilerindendir.

Bediüzzaman şöyle bir misal veriyor: Cenab-ı Hak Hakîm isminin gereği olarak, her şeyde, bir merdivenin basmakları gibi bir tertip vaz' etmiştir. Sabırlı adam, her basamağa hakkını vererek basar, teenni ile çıkar, aceleci değildir, işini ve mesleğini sever. Sabırlı adamı sonuca ulaştırmaktan çok, mesleğini yapmak, işinin başında olmak tatmin eder. Hakîm ismi de bunu gerektirir. Koyduğu tertibe sabırla tam olarak uyan, başarıya ulaşır. Uymayan yollarda kalır. Sabırsız adam acelecidir, basamakları ikiye üçer çıkarmak ister. Bu sebeple çabuk düşer, düşünce pes eder ve hedefe ulaşamaz. 2

Sabırlı adam, önce sabretmeyi başarır, sonra işini başarır. Dünya tarihi incelense, büyük adamların ne denli sabırlı kimseler oldukları görülür. Önlerine hangi engel çıksa büyük bir sabırla, cesaretle, özveriyle, gayretle, ümitle, şevkle, inanarak, severek, bıkmadan ve pes etmeden o engeli aşmasını bilmişlerdir. Elektriği bulan Edison'un, bunun için altı binden fazla deney yaptığı söylenir. İşte sabır başarıya ulaştıran inançtır, sebatır, pes etmemektir. Sabur ve Hakîm isimlerine mazhar olmaktır.

SABIR ÜÇTÜR

Bediüzzaman sabrı üçe ayırır:

1. Günahlara karşı sabırdır: Günahsızlıkta sebat etmek sabır ister. Şeytan günahı güzel gösterecek, sen gitmeyeceksin. Buna takva denir.
2. Musîbet ve belâlara karşı sabırdır: Musîbet canını yakacak, malını elinden alacak; sen -tedbirini almak şartıyla- tevekkül edeceksin, teslim olacaksın. Allah'a darılmayacaksın, Allah'tan şikâyet etmeyeceksin. Allah'ın işlerini eleştirmeyeceksin. Kendinde bir kusur var mı ona bakacaksın. Kendi kusurunu görmeye ve düzeltmeye çalışacaksın.

Allah kulunun tevekkülünü ve teslimiyetini bazen bir musîbetle sınar. Musîbet her ne kadar ızdırıp verse de, kul Allah'a güvenir ve dayanır, Allah'tan geldiğine inanır, Allah'a teslim olur, Allah'tan razı olur, Allah'ın takdirine kanaat eder ve fazla acı verdiğinde Allah'a sığınır, sabır imtihanını başarmış olur.

Eğer bir şikâyet edecekse Allah'ı insanlara değil de, musîbeti Allah'a şikâyet etmek ve Allah'tan yardım istemek de sabrın bir gereğidir.

3. İbadetlere karşı sabırdır: Salih amellerin ve güzel işlerin tamamı ibadet kapsamındadır. Bir iş yapmak sabır ister. Bu sabır insanı dünyada da, ahirette de, başarıya ve Allah'ın muhabbetini kazanmaya götürür.

Dipnotlar:

1- Bakara Suûresi: 153.

2- Mektubat, s. 328.